

Sygn. akt VI GC 289/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2019 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: H. L.

przeciwko: Gmina T. w T.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Gmina T. w T. na rzecz powoda H. L. kwotę 25 381,10 zł (dwadzieścia pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt jeden złotych 10/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3.10.2018r. do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo co do kwoty :

- 1.154,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 8.119,86 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 547,76 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 5.977,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 7.424,41 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 2.969,76 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3.10.2018r. do dnia zapłaty,

- 18.651,83 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 02.07.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 1.065,33 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 29.909,61 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 02.07.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 1.708,34 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 683,34 zł z ustawowymi odsetkami z opóźnienie od dnia 3.10.2018r. do dnia zapłaty,
- 8.721,61 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29.07.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 498,15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 17.766,22 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25.10.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1014,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 405,89 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3.10.2018r. do dnia zapłaty,
- 6352,78 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25.10.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 362,85 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 27.424,68 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25.10.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1.566,41 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

3. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

4. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.042,46 zł (pięć tysięcy czterdzieści dwa złote 46/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 289/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 grudnia 2019r.

Powód H. L. wniósł o zasądzenie od Gminy T. kwoty 230 938, 84 zł z ustawowymi odsetkami , za zwrotem kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że wykonał prace budowlane na prowadzonej przez pozwaną inwestycji pod nazwą (...) Park (...). Prace zostały wykonane należycie, co potwierdzają końcowe protokoły odbiorów oraz faktury. Powód starał się wyjaśnić przyczyny braku zapłaty od solidarnie odpowiedzialnej wobec niego pozwanej, ale otrzymał od niej jedynie mało przekonujące wyjaśnienia, w sposób nie w pełni zgodny z prawdą opisujące relacje stron i generalnego wykonawcy. W braku możliwości uzyskania dobrowolnej zapłaty, pismem z dnia 6.11.2014r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwot dochodzonych pozwem, bezskutecznie.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, iż roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie w związku

ze złożeniem przez pozwaną przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, odnoszącym skutek tożsamy ze spełnieniem świadczenia. Pozwany wskazał, iż dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego jeżeli powstał spór, kto jest wierzycielem, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Sąd Rejonowy w B. na wniosek pozwanej Gminy T. wydał postanowienie o zezwoleniu na złożenie świadczenia do depozytu, a kwota ta została wpłacona na rachunek do tego sądu.

Pismem procesowym z dnia 13 lutego 2017r. pozwany wskazał, iż bezspornym jest że Gmina T. dnia 16 lutego 2012r. zawarła z (...) SA w B. jako wykonawcą umowę, której przedmiotem było wykonanie robót budowlano-montażowych związanych z realizacją inwestycji pod nazwą (...) P. (...)T. Pozwany podtrzymał zarzut w zakresie złożenia do depozytu sądowego kwoty 108 826,73 zł z tytułu należności wynikających z realizacji w/w projektu inwestycyjnego i zawartej w tym zakresie umowy pomiędzy (...) SA a powodem na wykonanie ocieplenia ścian zewnętrznych hali przemysłowej i inkubatora metodą „lekką mokrą” oraz kwoty 33 499,09 zł z tytułu należności wynikających z realizacji w/w projektu inwestycyjnego i zawartych w tym zakresie umów z dnia 30 października 2012,14 listopada 2012,21 stycznia 2013 pomiędzy (...) SA, a powodem z tytułu zwrotu na rzecz podwykonawcy po odbiorze końcowym robót z tym zastrzeżeniem, że kwota ta może zostać wydana na wniosek tego uczestnika, który wykaże, że w następstwie rozstrzygnięcia sądowego lub polubownego przysługuje mu uprawnienie do otrzymania tej należności. Kwoty objęte żądaniem pozwu w wysokości 108 826,73 zł i 33 499,09 zł zostały złożone do depozytu z uwagi na istniejący spór między stronami umowy (...) SA, a powodem; który z tych podmiotów jest uprawniony do przedmiotowej należności. Stąd też odnośnie powyższych kwot roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Powód nie udowodnił by była zobowiązana do zapłaty kwot w wysokości ponad kwotę zgłoszoną do depozytu sądowego.

Pismem procesowym z dnia 10 lutego 2012r. powód wskazał, iż nie był stroną umowy w postępowaniu o zezwolenie na złożenie pieniędzy do depozytu i nie ma prawnej możliwości ich wyegzekwowania z depozytu; jeżeli zaś chodzi o kary gwarancyjne to ich naliczenie i potrącenie przez P. nie miało podstaw. Powód wykonał bowiem prace w terminie, a jeżeli zdarzały się przekroczenia terminów określonych w umowie to było to wyłącznie spowodowane czynnikami zawnionymi przez P. lub innych podwykonawców tej firmy i uzgadniane na bieżąco z kierownikiem budowy.

Pismem procesowym z dnia 19.02.2017r. powód wyjaśnił, iż przed Sądem Okręgowym w B.prowadzona jest sprawa z jego powództwa przeciwko (...) SA o należności objęte tożsamymi fakturami jak w niniejszej sprawie przeciwko Gminie T..

Postanowieniem z dnia 26 marca 2018r. Sąd zawiesił postępowanie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy Sądu Okręgowego w B.o sygn. akt VII GC 139/14.

Postanowieniem z dnia 10 września 2019 Sąd podjął postępowanie w sprawie wobec prawomocnego rozstrzygnięcia wyżej wymienionej sprawy.

Pismem procesowym z dnia 3 października 2019r. powód ostatecznie sprecyzował żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego następujących kwot :

1. 2.308, 80 zł

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.154,40 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r. , z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.154, 40 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powód wskazał, że powyższa należność to zatrzymana przez P. tytułem kaucji z faktury (...), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 23.088, 08 zł. Prawdopodobnie wystawienia faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury P., z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył powoda „ kosztami ogólnymi” budowy w kwocie 567, 96 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 2. 308,81 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszta

należności (20.211, 31 zł) została zapłacona na konto powoda. Zgodnie z umową, zatrzymana przez P. kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 dni od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Z faktury (...) pozostaje powodowi roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 2.308, 81 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach, to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru prac, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni, oraz dodatkowe 30 na zwrot). Według powoda zwrot 50% kaucji należał mu się z dniem 2.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał zaś powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji pozwany miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadła na 2.10.2018r. Dlatego odsetek od drugiej 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda Powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez P. w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zwrotu przez P. zatrzymanej kaucji, co P. uzasadniał dokonany potrąceniem z wierzytelności Powoda jej wierzytelności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia Powoda „ kosztami ogólnymi", zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

2. kwota 16. 239, 73 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 8.119,86 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 8.119,86 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyższa należność to zatrzymana przez P. kaucja z faktury (...), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez Powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 162.397,29 zł. Prawdopodobnie wystawienia tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury pozwany, z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył powoda „ kosztami ogólnymi" budowy w kwocie 3.994,98 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 16.239,73 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszta należności (142.162,58 zł) została zapłacona na konto powoda. Zgodnie z umową, zatrzymana przez pozwanego kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Z faktury (...) pozostaje mu roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 16.239,73 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach, to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowo 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należnym był powodowi z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał Powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji Pozwany miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadła na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugiej 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez pozwanego w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zwrotu przez P. zatrzymanej kaucji, co P. uzasadnia dokonany potrąceniem z wierzytelności powoda jej wierzytelności wzajemnej

o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia powoda „kosztami ogólnymi”, zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

3. Kwota 1.095,53 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 547,76 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 547,76 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyższa należność to zatrzymana przez P. kaucja z faktury (...), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 10.955,29 zł. Prawdopodobnie wystawienie tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury pozwany, z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył powoda „kosztami ogólnymi” budowy w kwocie 269,51 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 1.095,53 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszta należności (9.590,25 zł) została zapłacona na konto powoda. Zgodnie z umową, zatrzymana przez pozwanego kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Z faktury (...) pozostaje mu roszczenie o zwrot zatrzymanej przez pozwanego kaucji w kwocie 1.095,53 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach, to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowe 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należnym był powodowi z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji pozwany miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadał na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugiej 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez P. w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zwrotu przez pozwaną zatrzymanej kaucji, co P. uzasadnia dokonany potrąceniem z wierzytelności powoda jej wierzytelności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia powoda „kosztami ogólnymi”, zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

4. Kwota 11.955,65 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.977,82 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 5.977,82 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyższa należność to zatrzymana przez P. kaucja z faktury (...), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez Powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 119.556,46 zł. Prawdopodobnie wystawienie tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury P., z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył powoda „kosztami ogólnymi” budowy w kwocie 2.941,09 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 11.955,65 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszta należności (104.659,72 zł) została zapłacona na konto powoda. Zgodnie z umową, zatrzymana przez pozwanego kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po

odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Zdaniem powoda, z faktury (...) pozostaje mu roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 11.955,65 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach, to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowe 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należał mu się z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji P. miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadał na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugiej 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez pozwanego w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zwrotu przez P. zatrzymanej kaucji, co P. uzasadnia dokonaniem potrąceniem z wierzytelności powoda jej wierzytelności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia powoda „ kosztami ogólnymi", zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

5. Kwota 14.848,82 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 7.424,41 zł od dnia 03.09.2013r. do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 7.424,41 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyzsza należność to zatrzymana przez P. kaucja z faktury (...), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez Powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 148.488,22 zł. Prawidłowość wystawienia tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury P., z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył Powoda „ kosztami ogólnymi" budowy w kwocie 3.652,81 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 14.848,81 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszta należności (129.986,59 zł) została zapłacona na konto powoda. Zgodnie z umową, zatrzymana przez P. kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Z faktury (...) pozostaje powodowi roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 14.848,82 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach, to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowe 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należał się powodowi z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji pozwany miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadał na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugiej 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda Powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez P. w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zwrotu przez P. zatrzymanej kaucji, co P. uzasadnia dokonaniem potrąceniem z wierzytelności powoda jej wierzytelności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia powoda „ kosztami

ogólnymi", zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

6. Kwota 20.782,49 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 18.651,83 zł od dnia 02.07.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.065,33 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.065,33 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyższa należność to niezapłacona część faktury (...) (18.651,83 zł), plus zatrzymana przez P. kaucja z tej faktury (2.130,66 zł), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez Powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 21.306,63zł. Prawidłowość wystawienia tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury P., z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył Powoda „ kosztami ogólnymi" budowy w kwocie 524,14 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 2.130,66 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszty należności (18.651,83 zł) pozwany jednak nie zapłacił dokonując jej potrącenia z własną (w mniemaniu P.) wierzytelnością o zapłatę kar gwarancyjnych. Zgodnie z umową, zatrzymana przez P. kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Z faktury (...) pozostaje mu roszczenie o zapłatę 18. 651, 83 zł z odsetkami od dnia wymagalności faktury, oraz roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 2.130,66 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach, to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowe 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należnym był powodowi z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji P. miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadła na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugich 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez P. w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zapłaty przez P. dochodzonej części faktury, w tym zwrotu zatrzymanej kaucji, co P. uzasadnia dokonaniem potrąceniem z wierzytelności powoda jej wierzytelności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia powoda „kosztami ogólnymi", zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

7. Kwota 33.326.29 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 29.909,61 zł od dnia 02.07.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.708,34 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.708,34 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyższa należność to niezapłacona część faktury (...) (29.909,61 zł), plus zatrzymana przez Pozwanego kaucja z tej faktury (3.416,68 zł), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez Powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 34.166,80zł. Prawidłowość wystawienia tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury P., z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył powoda „ kosztami ogólnymi” budowy w kwocie 840,51 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 3.416,68 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszty należności (29.909,61 zł) pozwany jednak nie zapłacił dokonując jej potrącenia z własną (w mniemaniu P.) wierzytelnością o zapłatę kar gwarancyjnych. Zgodnie z umową, zatrzymana przez P. kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Z faktury (...) pozostaje powodowi roszczenie o zapłatę 29.909,61 zł z odsetkami od dnia wymagalności faktury, oraz roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 3.416,68 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach, to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowe 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należnym był powodowi się z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji pozwany miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadał na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugich 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez pozwanego w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zapłaty przez P. dochodzonej części faktury, w tym zwrotu zatrzymanej kaucji, co P. uzasadnia dokonaniem potrąceniem z wierzytelności powoda jej wierzytelności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia Powoda „ kosztami ogólnymi”, zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

8. Kwota 9.717,91 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 8.721,61 zł od dnia 29.07.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 498,15 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 498,15 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyższa należność to niezapłacona część faktury (...) (8.721,61 zł), plus zatrzymana przez P. kaucja z tej faktury (996,30 zł), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 9.963 zł. Prawidłowość wystawienia tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury P., z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył powoda „ kosztami ogólnymi” budowy w kwocie 245,09 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 996,30 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszty należności (8.721,61 zł) pozwany nie zapłacił dokonując jej potrącenia z własną (w mniemaniu P.) wierzytelnością o zapłatę kar gwarancyjnych. Zgodnie z umową, zatrzymana przez P. kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Z faktury (...) pozostaje powodowi roszczenie o zapłatę 8.721,61 zł z odsetkami od dnia wymagalności faktury, oraz roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 996,30 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach,

to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowe 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należnym był powodowi z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji P. miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadał na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugich 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez P. w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zapłaty przez P. dochodzonej części faktury, w tym zwrotu zatrzymanej kaucji, co pozwana uzasadnia dokonany potrąceniem z wiarygodności powoda jej wiarygodności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia powoda „ kosztami ogólnymi”, zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

9. Kwota 19.795,72 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 17.766,22 zł od dnia 25.10.2013r do dnia 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.014,75 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.014,75 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyzsza należność to niezapłacona część faktury (...) (17.766,22 zł), plus zatrzymana przez P. kaucja z tej faktury (2.029,50 zł), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez Powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 20.294,98 zł. Prawidłowość wystawienia tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury pozwany, z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył powoda „ kosztami ogólnymi" budowy w kwocie 499,26 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 2.029,50 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszty należności (17.766,22 zł) pozwany jednak nie zapłacił dokonując jej potrącenia z własną (w mniemaniu Pozwanego) wiarygodnością o zapłatę kar gwarancyjnych. Zgodnie z umową, zatrzymana przez P. kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Zdaniem powoda, z faktury (...) pozostaje mu roszczenie o zapłatę 17.766,22 zł z odsetkami od dnia wymagalności faktury, oraz roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 2.029,50 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowe 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należał się powodowi z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji P. miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadał na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugich 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez pozwanego w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zapłaty przez P. dochodzonej części faktury, w tym zwrotu zatrzymanej kaucji, co P. uzasadnia dokonany potrąceniem z

wierzytelności powoda jej wierzytelności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia powoda „kosztami ogólnymi”, zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

10. Kwota 7.078,48 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 6.352,78 zł od dnia 25.10.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 362,85 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty;

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 362,85 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyzsza należność to niezapłacona część faktury (...) (6.352,78 zł), plus zatrzymana przez P. kaucja z tej faktury (725,70 zł), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 7.257 zł. Prawidłowość wystawienia tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury P., z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył powoda „ kosztami ogólnymi" budowy w kwocie 178,52 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 725,70 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszty należności (6.352,78 zł) P. jednak nie zapłacił dokonując jej potrącenia z własną (w mniemaniu P.) wierzytelnością o zapłatę kar gwarancyjnych. Zgodnie z umową, zatrzymana przez P. kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Z faktury (...) pozostaje powodowi roszczenie o zapłatę 6.352,78 zł z odsetkami od dnia wymagalności faktury oraz roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 725,70 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach, to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowe 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należnym jest powodowi z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji P. miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadał na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugich 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Kwestia rozliczenia faktury (...) przez P. w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zapłaty przez P. dochodzonej części faktury, w tym zwrotu zatrzymanej kaucji, co P. uzasadnia dokonaniem potrąceniem z wierzytelności powoda jej wierzytelności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia powoda „kosztami ogólnymi”, zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

11. Kwota 30.557,50 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 27.424,68 zł od dnia 25.10.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.566,41 zł od dnia 03.09.2013r do 31.12.2015r, oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016r do dnia zapłaty

- z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.566,41 zł od dnia 03.10.2018r do dnia zapłaty;

Powyższa należność to niezapłacona część faktury (...) (27.424,68 zł), plus zatrzymana przez P. kaucja z tej faktury (3.132,82 zł), wystawionej w związku ze zrealizowaniem przez powoda prac na podstawie umowy (...). Wartość w/w faktury to 31.328,17 zł. Prawdopodobnie wystawienie tej faktury - tak co do zasady jak i co do wysokości, jest bezsporna. Przy rozliczaniu tej faktury P., z powołaniem się na zapisy umowy, obciążył powoda „ kosztami ogólnymi” budowy w kwocie 770,67 zł (tj. 2% wartości brutto faktury + VAT), a ponadto zatrzymał kaucję w wysokości 3.132,82 zł (tj. 10% wartości brutto faktury). Reszty należności (27.424,68 zł) P. nie zapłacił dokonując jej potrącenia z własną (w mniemaniu P.) wierzytelnością o zapłatę kar gwarancyjnych. Zgodnie z umową, zatrzymana przez P. kaucja miała zabezpieczać należyte wykonanie umowy i podlegała zwrotowi w następujących terminach: 50% w ciągu 30 dnia po odbiorze końcowym, a pozostałe 50% - w ciągu 30 dni po okresie rękojmi i gwarancji wynoszącym 60 miesięcy plus 30 od dnia odbioru końcowego (który miał miejsce w dniu 02.08.2013r). Z faktury (...) pozostaje powodowi roszczenie o zapłatę 27.424,68 zł z odsetkami od dnia wymagalności faktury oraz roszczenie o zwrot zatrzymanej przez P. kaucji w kwocie 3.132,82 zł z tym, że ponieważ umowa przewiduje zwrot kaucji w dwóch częściach po 50% w różnych terminach, to i w dwóch różnych datach roszczenie powoda stało się wymagalne (50% po 30 dniach od odbioru, a drugie 50% po 60 miesiącach od odbioru plus 30 dni i jeszcze dodatkowe 30 dni na zwrot). Zwrot 50% kaucji należnym był powodowi z dniem 02.09.2013r, tj. po 30 dniach od odbioru końcowego i dlatego odsetek od 50% kaucji żąda od dnia następnego, tj. od 03.09.2013r. Zwrot pozostałej połowy kaucji przysługiwał powodowi w dniu 02.10.2018. Wynika to stąd, że okres gwarancji wynosił 60 miesięcy od dnia odbioru (tj. od 02.08.2013r) plus 30 dni, a na zwrot kaucji P. miał jeszcze dodatkowo 30 dni, a więc termin wymagalności drugiej połowy kaucji przypadła na 02.10.2018r. Dlatego odsetek od drugich 50% kaucji powód żąda od 03.10.2018r. W międzyczasie zmieniły się przepisy dotyczące odsetek polegające między innymi na tym, że z dniem 01.01.2016r zniesiono odsetki ustawowe, wprowadzono zaś odsetki ustawowe za opóźnienie - dlatego za okres od 31.12.2015r żąda powód odsetek ustawowych, a za dalszy okres - odsetek ustawowych za opóźnienie. Zwracam uwagę, że kwestia rozliczenia faktury (...) przez P. w opisany wyżej sposób wynika wprost z pisma syndyka z dnia 30.10.2014r. Sama faktura i jej wysokość są zatem bezsporne, sporna jest wyłącznie możliwość uniknięcia zapłaty przez pozwaną dochodzonej części faktury, w tym zwrotu zatrzymanej kaucji, co pozwana uzasadnia dokonaniem potrąceniem z wierzytelności powoda jej wierzytelności wzajemnej o zapłatę kar gwarancyjnych. Powód z potrąceniem się nie zgadza. Podniesione powyżej kwestie związane z prawem obciążenia powoda „kosztami ogólnymi”, zatrzymaniem i zwrotem kaucji wynikają z załącznika do umowy pod nazwą Standardowe warunki dla wykonawców (§ 5.17, § 11).

W pozostałej części powód cofnął powództwo. Powód sprecyzował, że cofnął powództwo odnośnie faktury - (...), zaś odnośnie pozostałych faktur ograniczył je uwzględniając prawo P. do potrącenia z każdej faktury udziału w ogólnych kosztach budowy (2%). Ostatecznie dochodził niezapłaconych mu części 11 faktur, w tym zatrzymanych przez P. kaucji gwarancyjnych łącznie 167. 706, 92 zł (z odsetkami od różnych dat i kwot). Należność ta jest przez P. co do zasady uznawana, o czym świadczy dokument z 25.10.2013r pod nazwą: Kompensata (KOM) (...). P. w dokumencie tym uznając swoje w/w zobowiązania wobec powoda, przedstawił do kompensaty własne wierzytelności, w kwocie równej wierzytelnościom Powoda - kwestionowane jednak przez powoda z przyczyn następujących:

- dwie noty księgowo z 15.10.2013r wystawione przez P. na kwoty: 125.829 zł i 41.877,92 zł (przedstawione do potrącenia w Kompensacie z 25.10.2013r) dotyczyły kar umownych z jednoczesnym powołaniem się na zapisy umowne dotyczące kar gwarancyjnych. Innymi słowy P. naliczył i potrącił kary umowne, choć kar takich naliczać nie mógł, gdyż kary umowne umowa zastrzegła dla powoda, a dla P. kary gwarancyjne.

- autorem wzoru umowy, w tym „ standardowych warunków dla wykonawców” będących jej elementem, w którym przewidziano dla P. kary gwarancyjne (§ 14 ust. 1 pkt. 2 i 3) był P., a zatem to jego obciążają wszelkie wątpliwości związane z interpretacją zapisów. Tymczasem wynika z nich, że kara gwarancyjna należna jest P. w przypadku „opóźnienia w przekroczeniu terminu”. Wynika z tego, że przekroczenie terminu nie tylko nie jest karane, ale wręcz zalecane pod groźbą kary.

W ostateczności, gdyby nie podzielić w/w argumentów, to powód wniósł o miarkowanie naliczonych przez P. kar umownych (kar gwarancyjnych) do zera, gdyż opóźnienia ze strony powoda były bardzo niewielkie i nie spowodowały

problemów w terminowym zakończeniu prac. Powód z ostrożności wniósł o uznanie, że dochodząc od powoda kar gwarancyjnych P. nadużywa prawa (art. 5 KC). Umowa zawiera bowiem nieakceptowalne dysproporcje w uprawnieniach stron (dla powoda zastrzega tylko kary umowne, a dla P. kary gwarancyjne niezależne od winy powoda, czy jakiegokolwiek szkody). Pozwany powołuje się przede wszystkim na przekroczenie tzw. terminów pośrednich, a więc terminów realizacji określonych etapów danego zadania - ukończonego ostatecznie w terminie.

W piśmie procesowym z dnia 24.października 2019r. pozwany wyraził zgodę na cofnięcie pozwu, wnosząc o zasądzenie w tym zakresie kosztów postępowania.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Powód zawarł szereg umów o roboty budowlane z (...) SA w B. jako wykonawcą robót budowlanych zadania inwestycyjnego polegającego na budowie (...) P. (...) T. i wykonał od października 2012r. do końca maja 2013r. prace na budowie w/w obiektu. (...) SA rozliczał miesięcznie faktury wystawiane przez powoda. Częściowo zapłata realizowana była przez inwestora – Miasto T.. (...) SA nie uregulował należności z tytułu wykonania robót budowlanych wynikających z 12 faktur w części lub w całości.

Powód oraz (...) SA w ramach wykonania w/w inwestycji zawarły umowy :

1. w dniu 31 października 2012 – nr (...) której przedmiotem było wykonanie m.in. robót żelbetowych monolitycznych murowych izolacyjnych na budynku hali przemysłowej
2. w dniu 14.11.2012r. – nr (...) której przedmiotem było wykonanie m.in. ocieplenia systemowego płytami styropianowymi E. (...),
3. w dniu 21 stycznia 2013 – nr (...) której przedmiotem było wykonanie m.in. ścianek działowych, zabudów ściennych, zabudów szachów instalacyjnych, sufitów podwieszanych
4. w dniu 11 lipca 2013 – nr (...) której przedmiotem było wykonanie m.in. ław fundamentowych.

Ww. prace miały być wykonane zgodnie z dokumentacją wykonawczą przekazano wykonawcy sporządzoną przez (...). Prace zostały wykonane.

W umowach strony postanowiły że w przypadku konieczności zapłaty wykonawcy należności o wartości powyżej 100 000 złotych (za roboty zrealizowane w danym okresie rozliczeniowym) wykonawca wyraża zgodę na zapłatę tej należności bezpośrednio od inwestora (ust. 7 umowy), Inwestor będzie dokonywał płatności wykorzystując instytucję przekazu. Załącznikiem nr 1 do umów były Standardowe warunki dla wykonawców. W umowach strony określiły również przypadki skutkujące obowiązkiem zapłaty kary gwarancyjnej przez wykonawcę na rzecz zamawiającego: za opóźnienie w przekroczeniu terminów pośrednich w wysokości 1 % wartości umowy brutto, za każdy dzień kalendarzowy opóźnienia oraz za opóźnienie w przekroczeniu terminu końcowego realizacji prac, w wysokości 1 % wartości umowy brutto za każdy dzień kalendarzowy opóźnienia (§ 14 ust. 1 punktu 2,3 załącznika nr 1 do umów) jednocześnie strony ustaliły, że obowiązek zapłaty określonych w umowie kart gwarancyjnych uzależniony jest od samego niespełnienia lub nienależytego spełnienia konkretnego świadczenia (to jest wystąpienia przesłanki zastosowania kary gwarancyjnej) bez względu na to czy wykonawca jest odpowiedzialny za taki stan rzeczy, a także bez względu na powstanie szkody (§ 14 ustęp 5). Na koszty ogólne zamawiający miał wystawić fakturę obciążającą wykonawcę w wysokości 2 % wartości brutto każdej faktury wystawionej przez wykonawcę na zamawiającego z doliczeniem podatku VAT (§ 5 ust. 17). Zamawiający był uprawniony do dokonywania zatrzymań zabezpieczenia w wysokości 10 % wartości umownej brutto z tytułu gwarancji należytego wykonania umowy, a po jej wykonaniu na okres rękopis i gwarancji od uznanych sum wynikających z faktur częściowych. Zabezpieczenie miało być zatrzymane z każdej faktury wykonawcy za wykonane roboty wystawionej na zamawiającego (standardowe warunki dla wykonawców z dnia 7 września 2012 § 11 załącznikiem nr 1 do umów). Zabezpieczenie miało być zwolnione następująco : - 50 % kwot miało być zwrócone po bezusterkowym podpisaniu protokołu odbioru końcowego całości

inwestycji przez inwestora w terminie 30 dni od pisemnego zgłoszenia wykonawcy zgłoszonego po odbiorze inwestycji przez inwestora, 50 % kwoty zabezpieczenia miało być zwrócone po upływie terminu gwarancji i rękojmi w terminie 30 dni od pisemnego zgłoszenia wykonawcy nie wcześniej jednak niż w terminie 14 dni roboczych od zwrotu zatrzymanej kaucji przez inwestora na rzecz zamawiającego.

Natomiast przypadku umowy nr (...) zgodnie z jej § 11 ustalono, że zabezpieczenie miało być zwolnione następująco:
- 70 % kwoty miało być zwrócone po bezusterkowym podpisaniu protokołu odbioru końcowego całości inwestycji przez inwestora w terminie 30 dni od pisemnego zgłoszenia wykonawcy zgłoszonego po odbiorze inwestycji przez inwestora, -30 % kwoty zabezpieczenia miało być zwrócone po upływie terminu gwarancji i rękojmi w terminie 30 dni od pisemnego zgłoszenia wykonawcy nie wcześniej jednak niż w terminie 14 dni roboczych od zwrotu zatrzymanej kaucji przez inwestora na rzecz zamawiającego.

Okres gwarancji i rękojmi dla wszystkich wykonanych prac zamontowanych urządzeń oraz wbudowanych materiałów wynosić miał 60 miesięcy + 30 dni wzór warunków gwarancji stanowi załącznik nr 5 do umowy. Bieg okresu gwarancji i rękojmi rozpoczynać miał się z dniem podpisania bezusterkowego protokołu odbioru końcowego całości inwestycji przez inwestora (par. 5 umów).

Z tytułu realizacji wyżej wymienionych umów powód wystawił 12 faktur na łączną kwotę brutto 607 251,92 zł następująco :

1. nr (...) z umowy (...) na kwotę 23 088,08 zł
2. nr (...) z umowy (...) na kwotę 162 397,29 zł
1. nr (...) z umowy (...) na kwotę 10 955,29 zł
2. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 119 556,46 zł
3. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 148 488,22 zł
4. Nr (...) wykonanie płyt fundamentowych na kwotę 18 450 zł
5. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 21 306, 63 zł
6. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 34 166, 80 zł
7. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 9 963, 00 zł
8. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 20 294, 98 zł
9. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 7 257, 00 zł
10. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 31 328, 17 zł

(dowody : umowy (...) z zał. , protokoły zaawansowania prac, wnioski o zatwierdzenie wykonawcy k. 98 – 137, faktury : k. 138 - 149, zeznania śwđ J. L. k. 177)

Faktury te zostały częściowo zapłacone.

W dniu 15 października 2013 (...) SA wystawił następujące noty księgowe:

- na kwotę 125 829 zł tytułem kary umownej z tytułu nieterminowej realizacji prac na podstawie § 14 ust. 1 pkt 3 standardowych warunków dla podwykonawców do umowy nr (...),

- na kwotę 41 877, 92 zł tytułem kary umownej z tytułu nieterminowej realizacji prac na podstawie § 14 ust. 1 pkt 3 standardowych warunków dla podwykonawców do umowy nr (...)

Łącznie : 167 706, 92 zł.

(dowód: nota księgową k. 150, k. 151)

W dniu 25 października 2013r. (...) SA złożył oświadczenie o kompensacie wyżej wymienionych kwot z fakturami powoda następująco:

1. nr (...) z umowy (...) na kwotę 23 088,08 zł kwota potrącana : **2 308,81 zł**
2. nr (...) z umowy (...) na kwotę 162 397,29 zł kwota potrącana : **16 239,73 zł**
3. nr (...) z umowy (...) na kwotę 10 955,29 zł, kwota potrącana : **1095,53 zł**
4. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 119 556,46 zł, kwota potrącana : **11 955,65 zł**
5. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 148 488,22 zł, kwota potrącana : **14 848,81 zł**
6. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 9 963 zł, kwota potrącana : **9 717,91**
7. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 21 306, 63 zł, kwota potrącana : **20 782, 49 zł**
8. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 34 166, 80 zł, kwota potrącana : **33 326,29 zł**
9. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 20 294, 98 zł, kwota potrącana : **19 795,72 zł**
10. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 7 257, 00 zł, kwota potrącana : **7. 078,48 zł**
11. Nr (...) z umowy (...) na kwotę 31 328, 17 zł, kwota potrącana : **30 557,50 zł**

Razem kwota potrącana : 167 706, 92 zł .

(dowód : nota z dnia 25.10.2013r. k. 152).

Trzeba dodać, iż właśnie kwoty stanowiące przedmiot potrącenia stanowiły jednocześnie przedmiot roszczenia w niniejszej sprawie. Jak bowiem wynikało z pisma powoda z dnia 3.10.2019r. ostatecznie sprecyzowanym żądaniem objął on następujące kwoty :

1. **2 308,81 zł** - nr faktury (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x po 1154,40)
2. **16 239,73 zł** - nr faktury (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x 8 119,86)
3. **1095,53 zł** z faktury nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x 547,76)
4. **11 955,65 zł** z faktury Nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x 5 977,82)
5. **14 848,81 zł** z faktury Nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2 x 7 424,41)

6. **20 782, 49 zł** z faktury Nr (...) z umowy (...) (należność główna 18 651, 83 zł plus wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji ((...),33)

7. **33 326,29 zł** z faktury Nr (...) z umowy (...) (należność główna 29 909,61 zł plus wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji ((...),34)

8. **9 717, 91 zł** z faktury Nr (...) z umowy (...) (8 721,61 należność główna plus wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x 498,15)

9. **19 795,72 zł** z faktury Nr (...) z umowy (...) (należność główna 17 766,22 zł plus wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji ((...), 75)

10. **7. 078,48 zł** z faktury Nr (...) z umowy (...) (należność główna 6 352, 78 zł plus wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (...),85)

11. **30 557,50 zł** z faktury Nr (...) z umowy (...) (należność główna 27 424,68 zł plus wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji 2 x 1566,41)

W dniu 17 października 2013r. powód H. L. zwrócił się do Urzędu Miasta T. z prośbą o wypłatę należnych mu pieniędzy za wykonanie prac budowlanych pod nazwą (...) P. (...) wskazując, iż jego firma wykonywała roboty dla (...) SA na podstawie umów (...), był zgłoszonym oficjalnie podwykonawcą, a wszelkie próby wyegzekwowania należności od firmy (...) nie przyniosły rezultatu. Powód wskazał, iż kwota należności to kwota 182 845,34 zł.

(dowód : pismo powoda karta 153).

Pismem z dnia 23 października 2013r. inwestor zastępczy G. Polska poinformował powoda, iż zgodnie z pismami przesłanym przez firmę (...) SA wykonawca ten zamierza naliczyć powodowi kary gwarancyjne za zwłokę z tytułu nieterminowej realizacji prac, zwracając się o zajęcie stanowiska w powyższej sprawie.

(dowód pismo k. 154)

Wobec sporu w zakresie należności kwoty objętej notami księgowymi z dnia 15 październik 2013r. a w konsekwencji również kompensatą z dnia 25 październik 2013 pomiędzy (...) SA, a powodem H. L. w zakresie zasadności obciążenia powoda tymi karami w dniu 30 październik 2013r. Gmina T. złożyła wniosek do Sądu Rejonowego w B. o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia w kwocie 108 826,73 zł do depozytu wskazując, iż jest to należność za roboty budowlane polegające na wykonaniu ocieplenia ścian zewnętrznych budynku hali przemysłowej i inkubatora metodą lekką mokrą, w uzasadnieniu wskazując, iż wierzycielem tejże kwoty jest jedna z firm występujących z roszczeniem w sprawie zapłaty należności a to:

- (...) SA będący głównym wykonawcą robót

- PHU (...) będący podwykonawcą robót firmy (...) wykonującą na jej zlecenie roboty budowlano-montażowe elewacyjne docieplanie ścian zewnętrznych metodą lekką mokrą.

Dalej wnioskodawca (Gmina) wskazał, że podwykonawca zgodnie z zawartą umową wykonywał roboty na rzecz wykonawcy otrzymując zapłatę na podstawie wystawianych faktur przejściowych, był on uprawniony do otrzymania bezpośrednio zamawiającego należności za wykonane roboty. Miała tu zastosowanie forma przekazu. W związku z wystawieniem faktury końcowej przez firmy (...) SA zamawiający inwestor zastępczy skierował w dniu 14.10.2013 zapytania do wszystkich wykonawców, dotyczące uregulowania zobowiązań wobec tych firm przez P.. Powód przedstawił zestawienie niezapłaconych należności wynikających z faktur przejściowych. Inwestor zastępczy w dniu 15 październik 2013r. skierował żądanie dotyczące wyjaśnień. W odpowiedzi (...) SA przesłał pismo dotyczące naliczenia kar umownych za nieterminowe wykonanie robót przez A. H. L., wskazując tym samym siebie za uprawnionego do zatrzymania należności firmy (...) na poczet naliczonej kary, której wysokość znacznie przekracza należność z kary

umownej. Jak wskazał wnioskodawca Gmina T. zaistniała sytuacja oznaczała w istocie spór między A., a P. co do tego kto jest uprawniony do otrzymania wierzytelności wynikających z wystawionych wcześniej oraz pozostałych jeszcze do zapłaty faktur za wykonane roboty elewacyjne i kto jest wierzycielem w stosunku do tych kwot.

Oznaczając przedmiot złożenia do depozytu w kwocie 108 826, 73 zł Gmina wskazała należności główne z faktury Nr (...) w łącznej kwocie 108 826, 73 zł (już po uprzednim odliczeniu kosztów budowy i kaucji gwarancyjnych) .

Wniosek w zakresie wyrażenia zgody na złożenie do depozytu przedmiotowej kwoty został uwzględniony przez Sąd Rejonowy w Busku Zdroju postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013r.

(dowód : dokumentacja w aktach sprawy SR w B.I Ns 638/13)

Niniejsza kwota stanowiła tożsamą kwotę jaką powód z tytułu właśnie należności głównej (po odliczeniu kosztów budowy i bez kwoty zatrzymanej na poczet kaucji gwarancyjnych) dochodził w niniejszym postępowaniu tj.

1. z faktury Nr (...) należność główna 18 651, 83 zł
2. z faktury Nr (...) należność główna 29 909,61 zł
3. z faktury Nr (...) należność główna 8 721,61
4. z faktury Nr (...) należność główna 17 766,22 zł
5. z faktury Nr (...) należność główna 6 352, 78 zł
6. z faktury Nr (...) należność główna 27 424,68 zł

łącznie : 108 826, 73 zł

Gmina złożyła do depozytu kwotę tytułem należności głównej z faktur objętych żądaniem w niniejszej sprawie.

W dniu 18.11.2013r. Gmina T. wniosła o zezwolenie na złożenie do depozytu kwoty 33 499,09 zł . Określając zobowiązanie wskazała, iż niniejsza kwota stanowi należność dla firmy (...) za roboty budowlane polegające na wykonaniu ocieplenia ścian zewnętrznych budynku hali przemysłowej i inkubatora metodą lekką mokrą, wykonanie ścianek działowych w systemie lekkiej zabudowy z płyt gk, w budynkach hali i inkubatora oraz robót żelbetowych murowych i izolacyjnych na budynkach hali przemysłowej. Jako strony stosunku zobowiązaniowego Gmina określiła się jako dłużnika, zaś jako wierzycieli analogicznie jak we wcześniej złożonym wniosku firmę (...) SA oraz firmę PHU (...) będącą podwykonawcą robót firmy (...). Gmina określiła, iż wierzytelność ta związana jest ze zwrotem przez wykonawcę na rzecz podwykonawcy w części zabezpieczenia należytego wykonania umowy przysługującej podwykonawcy po odbiorze końcowym robót oraz że obie te firmy uważają się za uprawnione do otrzymania wyższej wymienionej wierzytelności. Niniejsza kwota stanowiła część wynagrodzenia zatrzymanego tytułem kaucji gwarancyjnej, którą wykonawca po odbiorze końcowym całości inwestycji miał obowiązek zwrócić w terminie 30 dni. Gmina określiła podlegającą zwrotowi należność następująco:

1. z umowy (...) z dnia 31.10.2012 – kwota 15 664,10 zł (jako 50 % wartości zatrzymanej kaucji gwarancyjnej)
2. z umowy (...) z dnia 14.11.2012 – kwota 3 628, 50 zł (jako 50 % wartości zatrzymanej kaucji gwarancyjnej)
3. z umowy (...) z dnia 21.01.2013 – kwota 14 206, 49 zł (jako 70 % wartości zatrzymanej kaucji gwarancyjnej).

Jak wskazała łączna wartość zatrzymanych kaucji gwarancyjnych wynosi 58 880,20 zł, część kaucji podlegającej zwrotowi przysługującej po odbiorze końcowym inwestycji wynosiła łącznie 33 499,09 zł.

Wniosek Gminy T. o złożenie do depozytu w/w kwoty został uwzględniony postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013 Sądu Rejonowego w B. (syg. akt I Ns 638/13).

(dowód : dokumentacja w aktach sprawy SR w B. I Ns 674/13)

Niniejsza kwota stanowiła tożsamą kwotę jaką powód z tytułu wynagrodzenia odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji gwarancyjnej w zakresie I raty dochodził pozwem złożonym w niniejszej sprawie, przy czym kwota złożona przez Gminę do depozytu z tego tytułu obejmowała , jak wskazano z pierwszych dwu umów wartość odpowiadającą kaucji w wysokości 50% , a z trzeciej w wysokości 70 %. Powód dochodził bowiem kwoty:

1. Z faktury nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x po **1154,40**)
2. Z faktury nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x **8 119,86**)
3. z faktury nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x **547,76**)
4. z faktury Nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x **5 977,82**)
5. z faktury Nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2 x **7 424,41**)
6. z faktury Nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x **1065,33**)
7. z faktury Nr (...) z umowy (...) – wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x **1708,34**)
8. z faktury Nr (...) z umowy (...) wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x **498,15**)
9. z faktury Nr (...) z umowy (...) wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji (2x **1044, 75**)
10. z faktury Nr (...) z umowy (...) wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji 2x **3621,85**)
11. z faktury Nr (...) z umowy (...) wynagrodzenie odpowiadające wartości zatrzymanej kaucji 2 x **1566,41**

przy czym sformułowane przez niego roszczenie obejmowało wartość odpowiadającą pełnej zatrzymanej kaucji (I i II raty).

Niewątpliwie jednak wartość odpowiadająca I racie do zwrotu kaucji gwarancyjnej tj.

1. z umowy (...) z dnia 31.10.2012 - 15 664,10 zł (jako 50 % zatrzymanej kaucji gwarancyjnej),
2. z umowy (...) z dnia 14.11.2012 –3 628, 50 zł (jako 50 % zatrzymanej kaucji gwarancyjnej),
3. z umowy (...) z dnia 21.01.2013 – kwota 14 206, 49 zł (jako 70 % zatrzymanej kaucji gwarancyjnej) , pomimo że ujęta w żądaniu w niniejszej sprawie jako 2x50% zamiast 70% + 30%

została przez Gminę wpłacona do depozytu sądowego na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w B..

W dniu 18 grudnia 2013r. do Sądu Okręgowego w K. H. L. skierował przeciwko (...) SA pozew obejmujący kwotę 182 645,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Przedmiotem ostatecznie sprecyzowanego w tamtej sprawie pozwu było roszczenie obejmujące kwotę 167 706, 92 zł - należność z tożsamego tytułu i faktur jak w niniejszym postępowaniu, tyle że skierowane nie przeciwko Gminie jako inwestorowi i zobowiązanego z tytułu przekazu, ale (...) SA z tytułu zawartych między stronami umów. Sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B., który, już z udziałem Syndyka Masy upadłości (...) SA w dniu 5 czerwca 2019r. wydał wyrok, którym zasądził od pozwanego (...) SA w upadłości likwidacyjnej na rzecz powoda H. L. kwotę 136 249,67 zł z odsetkami ustawowymi od kwot :

- 1.154,40 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1.154,40 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 8.119,86 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 8.119,86 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 547,76 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 547,76 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 5.977,82 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 5.977,82 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 4.454,65 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 10.394,17 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 18.651,83 zł od dnia 02.07.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1.065,33 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1.065,33 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 29.909,61 zł od dnia 02.07.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1.025,00 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 2.391,68 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 8.721,61 zł od dnia 29.07.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 498,15 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 498,15 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 17.766,22 zł od dnia 25.10.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 608,85 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 1.420,64 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 6.352,78 zł od dnia 25.10.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 362,85 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 362,85 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty,
- 27.424,68 zł od dnia 25.10.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1.566,41 zł od dnia 03.09.2013 r. do 31.12.2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 1.566,41 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.10.2018 r. do dnia zapłaty;

oddalił powództwo w pozostałym zakresie (II), w pkt III i IV rozstrzygając kwestię kosztów postępowania.

Sąd ten ocenił, iż zarzut potrącenia kwoty 167 706,92 zł był częściowo zasadny, istniały bowiem przesłanki do obciążenia powoda karą w wysokości 125 829 zł z tytułu opóźnienia w wykonaniu umowy nr (...) (za 61 dni). Jednocześnie Sąd ten doszedł do przekonania, iż kara ta była rażąco wygórowana , co skutkowało jej miarkowaniem do wysokości $\frac{1}{4}$ tj. 31 457,25 zł. Stąd też mając na uwadze dokonane przez pozwanego potrącenie przysługującej mu kary umownej z dochodzonym ostatecznie przez powoda roszczeniem w kwocie 167 706, 92 zł roszczenie to uwzględnił w kwocie 136.249, 67 zł.

(dowód : dokumentacja w aktach sprawy VII GC 256/18 SO w B.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów pisemnych przedłożonych przez strony i dokumentacji zawartej w aktach spraw VII GC 256/18 SO w B. I Ns 674.13 i Ns 638/13 SR w B. , a także zeznań świadka L. tworzących spójną i logiczną całość. Sąd pominął pozostałe dowody jako zbędne dla rozstrzygnięcia zmierzające w istocie do ustalenia okoliczności związanych ze stosunkiem prawnym pomiędzy H. L. , a (...) SA , prawomocnie już rozstrzygniętym przez Sąd Okręgowy wB. Rozstrzygnięcie niniejszego sporu stanowiło już bowiem właściwie konsekwencję wcześniejszych czynności procesowych stron (złożenie świadczenia do depozytu) oraz rozstrzygnięcia sądownego w sprawie o sygn. VII GC 256/18 , z uwagi zresztą na którą to sprawę niniejsza sprawa podlegała zawieszeniu.

Opisany wyżej spór toczący się wprawdzie pomiędzy H. L. (w tej i w tamtej sprawie powodem), a (...) SA tj. innym niż w niniejszej sprawie pozwanym miał istotne znaczenie dla tej sprawy.

Zasadność bądź nie należności o którą wnosił w tamtym postępowaniu powód H. L. określała zakres odpowiedzialności (...) SA, a w konsekwencji Gminy T. jako odpowiedzialnej następczo czy to na zasadzie przekazu czy jako inwestora.

Ponadto fakt dokonanego przez (...) SA obciążenia notami z dnia 15.10.2013, pozostająca w konsekwencji niniejszego dokonana w dniu 25.10.2013r. kompensata , a następnie wytoczony przez H. L. spór sądowy o roszczenie w zakresie kwoty 167 708, 92 zł, a więc w o należność sporną – wobec teje kompensaty – implikowało wniosek, iż istotnie złożona przez Gminę do depozytu kwota , odpowiadająca należności głównej i I racie do zwrotu kaucji - odniosło skutek, było ważne, znajdując podstawy faktyczne (spór co do wierzyciela) i w konsekwencji prawne. Istotnie bowiem ważność złożenia do depozytu sądowego bada Sąd już w postępowaniu, w którym dłużnik powołuje się za zaspokojenie roszczenia poprzez właśnie złożenie do depozytu i okoliczności sprawy ważność złożenia do depozytu tej kwoty potwierdziły.

W niniejszej sprawie Gmina (pozwany) powołała się na zaspokojenie dochodzonego roszczenia poprzez wpłatę do depozytu kwoty 108 826, 73 zł oraz 33 499,09 zł .

Jak wynikało z poczynionych wyżej ustaleń przyczyny dla złożenia sum tych do depozytu znajdowały odzwierciedlenie w rzeczywistym stanie rzeczy (spór pomiędzy H. L. (podwykonawcą) a (...) SA (wykonawcą) co do naliczonej kary oraz skuteczności jej potrącenia z należnością H. L. , stąd brak wiedzy Gminy , któremu z tych podmiotów należność ta winna być wypłacona, wobec łączącej Gminę z (...) SA relacji przekazu jak również jego odpowiedzialności jako inwestora. Złożona suma odpowiadała wówczas wysokości zobowiązania, co już wykazano powyżej.

Tym samym należało stwierdzić , iż złożenie do depozytu kwoty : 108 826, 73 zł tytułem częściowego, a niewypłaconego wynagrodzenia (po odliczeniu wartości tzw. kosztów budowy i odpowiadającej zatrzymanej kaucji) oraz kwoty 33 499,09 zł (wartości odpowiadającej I racie kaucji do zwrotu) było ważne. W chwili złożenia odpowiadało ono wymaganiom zarówno ustawy jak i treści zobowiązania.

Zgodnie z art. 470 kc ważne złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego wywołuje takie same skutki jak spełnienie świadczenia. Jeżeli dłużnik złożył przedmiot świadczenia do depozytu sądowego (art. 470 kc) to nie może być uwzględnione powództwo o zasądzenie od tego dłużnika kwoty odpowiadającej sumie pieniężnej złożonej do depozytu. W literaturze i orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane już zostało stanowisko, zgodnie z którym formuła "ważnego złożenia" obejmuje przynajmniej dwa elementy. Po pierwsze musi występować wskazana w ustawie przyczyna upoważniająca dłużnika do złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu. Po wtóre świadczenie dłużnika (którego "przedmiot" składany jest do depozytu sądowego, art. 467 k.c.) musi być zgodne z treścią zobowiązania (art. 354 par. 1 k.c.); por. np. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 14 maja 2004 r., IV CK 237/03 (nieopublik.), postanowienie Sądu Najwyższego z 17 maja 1970 r., II CR 159/70, OSNC 1970, z. 11, poz. 209. Jeżeli wspomniane elementy występują łącznie, złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego wywołuje takie same skutki prawne jak spełnienie świadczenia wprost wierzycielowi. (wyrok SN z dnia 15 kwietnia 2015r. I CK 735/2004 , LexisNexis nr 2339876). W rozpoznawanej sprawie przyczyną złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego przez stronę pozwaną (dłużnika) były okoliczności przewidziane w art. 467 pkt 3 k.c., tj. spór co do tego, kto jest wierzycielem pozwanego. W świetle okoliczności sprawy pozwana mogła powziąć uzasadnione wątpliwości odnośnie przymiotu wierzyciela. W związku z tym, że będąca przedmiotem sporu kwota była już wymagalna, a suma pieniężna złożona do depozytu sądowego odpowiadała treści istniejącego zobowiązania pozwanego dłużnika, należało uznać, że złożenie do depozytu sądowego było "ważne" w rozumieniu art. 470 k.c. Już taka konstatacja uzasadniała wniosek, że zobowiązanie dłużnika wobec powoda wygasło z chwilą złożenia przedmiotu świadczenia (sumy pieniężnej) do depozytu sądowego. Mimo złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego powód domagał się zasądzenia od pozwanego dłużnika kwoty odpowiadającej sumie złożonej do depozytu. Jeżeli nastąpiło "ważne" złożenie do depozytu sądowego (w rozumieniu art. 470 k.c.), to następują skutki prawne wykonania zobowiązania i to od daty złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego. Skoro zatem zobowiązanie wygasło w znaczeniu materialnoprawnym, to brak w ogóle podstaw do wydania rozstrzygnięcia uwzględniającego żądanie powoda. W związku z tym cel procesu o spełnienie świadczenia nie może być sprowadzony jedynie do potrzeby uzyskania przez powoda odpowiedniego wyroku zasądzającego legitymującego do odbioru świadczenia z depozytu sądowego. Jeżeli bowiem dłużnik złożył ważne przedmiot świadczenia do depozytu sądowego (art. 470 k.c.), to nie może być uwzględnione powództwo wierzyciela wytoczone przeciwko temu dłużnikowi o zasądzenie kwoty pieniężnej odpowiadającej kwocie złożonej do depozytu z tym tylko uzasadnieniem, że wyrok zasądzający ma legitymować wierzyciela do odbioru świadczenia z depozytu sądowego. W związku ze złożeniem przez dłużnika przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego i kwestionowaniem ważności takiego złożenia przez wierzyciela (w świetle art. 470 k.c.) możliwe byłoby wystąpienie z procesem o ustalenie takiej ważności (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 maja 2004 r., IV CK 237/03, nieopublik.). Uchwałą Sądu Najwyższego z 19 maja 1951 r., C 27/51 (Zbiór Orzeczeń SN 1951, z. 3, poz. 62, s. 269-273), dotyczy sytuacji, w której powstał spór co do tego, kto jest wierzycielem i podmioty pretendujące do uzyskania takiego statusu prawnego toczą postępowanie (spór) między sobą. W uchwale tej bowiem wyraźnie stwierdzono, że wierzyciel musi wylegitymować się przed sądem, który decyduje o wydaniu depozytu, tj. wykazać swoje prawo do otrzymania depozytu, ale wykazać to uprawnienie mógłby tylko

wyrokiem prawomocnym zapadłym w postępowaniu rozstrzygającym spór tego wierzyciela z pozostałymi osobami zgłaszającymi pretensję do otrzymania depozytu i przyznającym temu wierzycielowi prawo do otrzymania depozytu. Tymczasem w niniejszym procesie wierzyciel wystąpił wobec dłużnika (pозwanego) o zasądzenie kwoty złożonej skutecznie do depozytu sądowego. Ważne złożenie przedmiotu świadczenia przez pozwaną (art. 470 k.c.) wyłączało w ogóle możliwość wydania wyroku zasądzającego w zakresie kwoty złożonej do depozytu. Niniejszy proces nie jest zatem właściwym instrumentem prawnym do uzyskania przez wierzyciela depozytu sądowego. (dalej odpowiednio wyrok SN z dnia 15 kwietnia 2015r. I CK 735/2004, LexisNexis nr 2339876).

Przez złożenie oświadczenia do depozytu sądowego dochodzi do spełnienia świadczenia, a więc wykonania zobowiązania. Wskazać należy, powołując w tej mierze uchwałę Sądu Najwyższego 7 sędziów - zasada prawna z dnia 19 maja 1951r. (C 27/51), iż w przypadku złożenia do depozytu sądowego sumy pieniężnej na tej podstawie, że wierzytelność jest sporna między kilku osobami, Sąd w postępowaniu niespornym o wydanie depozytu nie jest uprawniony do rozstrzygnięcia której z tych osób służy sporna wierzytelność. Rozstrzygnięciu tej kwestii służy bowiem postępowanie sporne - proces i to, co zdaniem tutaj. Sądu należy podkreślić, toczący się pomiędzy dwoma osobami pretendującymi do miana wierzyciela tj. w realiach niniejszej sprawy pomiędzy (...) SA, a H. L., a więc przed Sądem Okręgowym w B., który wydał w tym przedmiocie wyrok w dniu 5 czerwca 2019r. (sygn. akt VII GC 256/18), w którym to przesądził kwestię zasadności należności powoda w stosunku do (...) SA (w tym sporny zarzut potrącenia) co było kanwą złożenia spornej kwoty do depozytu sądowego.

Tym samym fakt złożenia przez Gminę T. kwoty 108 826, 73 zł tytułem części pozostającego do zapłaty wynagrodzenia oraz kwoty 33 499,09 zł odpowiadającej wartości zatrzymanej I raty kaucji do zwrotu - implikował do wniosku w niniejszym procesie tj. toczącym się przed Sądem Okręgowym w R., iż powyższa należność została zaspokojona.

Jednocześnie rozstrzygnięcie, któremu z podmiotów określonego przez Gminę jako wierzycieli spornych czy to (...) SA czy H. L. kwota wpłaconego depozytu jest należną przesądzał wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 5 czerwca 2019r. (sygn. akt VII GC 256/18), który częściowo uwzględniał karę umowną na rzecz (...) SA. W zakresie zaspokojenia roszczenia należnego H. L. co do części pozostającego do zapłaty wynagrodzenia (przed odliczeniem kosztów budowy i wartości odpowiadającej kaucji) oraz kwoty odpowiadającej wartości zatrzymanej I raty kaucji (bo z tego tytułu nastąpiła wpłata do depozytu) Gmina obowiązek swój wykonała.

Gmina T. jednak nie dokonała zapłaty dalszej części wynagrodzenia powoda, a to odpowiadającego wartości II raty zatrzymanej kaucji. Z tego tytułu nie wpłaciła żadnej kwoty do depozytu, nie zaspokoiła również tegoż roszczenia poprzez zapłatę lub w inny sposób. Brak również przyczyn by przyjąć brak podstaw do zwrotu tej kwoty z innych przyczyn, w sprawie nie wykazano by kwota ta została wykorzystana np. na usunięcie wad.

Gmina wnosząc o oddalenie powództwa w tym zakresie właściwie nie powołała żadnych konkretnych argumentów, zarzucając, iż powód nie wykazał, że należność w dalszej wysokości (ponad złożoną do depozytu) jest mu należną. Okoliczność, iż (...) SA zobowiązany był do wypłaty również dalszej części wynagrodzenia tj. odpowiadającego wartości kaucji do zwrotu (II rata) zostało prawomocnie rozstrzygnięte orzeczeniem Sądu Okręgowego w B.. Kwestia uwzględnionej nim kary mogła skutecznie dotyczyć jedynie należności wymagalnej przed złożeniem oświadczenia o potrąceniu czyli przed 25.10.2013r. (kompensata), a więc nie wartości odpowiadającej tzw. II racie kaucji do zwrotu, wymagalnej dopiero 2.10.2018r. Ponadto to właśnie przedmiotowa kompensata stanowiła przyczynę złożenia do depozytu kwoty 108 826, 73 zł tytułem części pozostającego do zapłaty wynagrodzenia oraz kwoty 33 499,09 zł odpowiadającej wartości zatrzymanej I raty kaucji do zwrotu. Kompensata nie dotyczyła więc wynagrodzenia odpowiadającego wartości II raty kaucji.

Gmina T. w toku tegoż postępowania nie sformułowała żadnych innych zarzutów procesowych, także z tytułu potrącenia, w konsekwencji również nie wykazując jego podstaw. Nie podnosiła, iż kwota pozostałej części wynagrodzenia, odpowiadającego wartości zatrzymanej II raty kaucji została już wypłacona, ew. że Gmina z jakich przyczyn była zwolniona z jej wypłaty. Nie kwestionowała faktu, iż kwota ta (analogicznie zresztą jak wcześniejsze

kwoty z tych samych faktur) była objęta przekazem. Wreszcie nie kwestionowała swej odpowiedzialności w zakresie jej wypłaty jako inwestora.

Przedmiotowa kwota została zatrzymana przez Gminę, a wobec spełnienia przesłanek dla jej wypłaty, wobec upływu przewidzianego w tym zakresie terminu z dniem 2.10.2018r. winna więc zostać wypłacona powodowi.

Stąd też Sąd orzekł jak w sentencji w pkt 1 na mocy art. 647 kc w zw. z art. 921¹ 921², jak również na zasadzie art. 647¹ kc. W pkt 2 Sąd oddalił powództwo co do kwoty złożonej przez Gminę do depozytu, na zasadzie art. 470 kc. W pkt 3 Sąd orzekł na zasadzie art. 355 kpc w zw. z art. 203 kpc. O kosztach postępowania orzeczono w pkt 4 stosownie do wyniku sporu (art. 100 kpc) biorąc pod uwagę, iż powód poniósł koszty w wysokości 12 414 zł (2 887, 2310, 17, 7200), pozwany poniósł koszty w wysokości 7 200 zł , łącznie koszty procesu wyniosły 19 614 zł. Powód uzyskał 11% z pierwotnego żądania , tym samym winien ponieść koszty procesu w wysokości 89% (17 456,46 zł), poniósł 12 414 zł, do zwrotu pozwanemu pozostawała więc kwota 5042, 46 zł .

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. kal:(...)